

се вълнуваха изъ града. Всичко кипѣше, всичко бѣ на кракъ Като видѣхми тоя многоброенъ, яростенъ и развълнуванъ народъ, нѣ узнахми, че Владиката Неофитъ былъ заповѣдалъ да отиджтъ всички въ църквата Св. Констандина, дѣто ще имъ съобща важнитѣ наставленія, за които ги е призвавъ. Отъ друга же страна, и тайнимъ и довѣрителнимъ образомъ, нѣ се извѣстихми, че Владиката Неофитъ е былъ ималъ намѣреніе, да афореса и захлиѣ всички оніе, които ненавиждатъ и гонятъ тоя свети Архипастиръ. Стрѣснатъ отъ разяреното народно вълненіе отъ една страна, и отъ злонамѣренното лукаво и безчеловѣчно предназначеніе на Неофита отъ друга страна: азъ се незабавно отправихъ въ къщата гдѣто живѣяше Мухлисъ Ефенди, и му най откровенно явихъ за всичко; а за да се възползувамъ отъ тоя, за нашето предназначително дѣло — изгонването на гръцкитѣ Владици изъ Българія, най благоприятенъ случай: — представихъ на Мухлисъ-Ефенди народното вълнуванье като много опасно; и че ако не се предвари: „може да избухне едно страшно възстаніе, слѣдствіята на което неможтъ да се предвидятъ.“ За да си сполуча обаче ѿще по-добрѣ предназначителната си цѣль, явно и открито казахъ на Мухлисъ Ефенди: „че ако не предвари да яви Г-ну Министру за това разярено народно вълненіе, той ще да бѣди негли отговоренъ, и може да се случятъ неприятни за него слѣдствія.“ Но що да се прави? Телеграфъ тогава тукъ нѣмаше, а пощата трѣгваше тогава само веднѣждъ въ седмицата и то въ сѣбота; а день-тъ, въ който се бѣ тукъ сѣбралъ многобройния народъ и се вълнуваше, бѣ понѣдѣльникъ. Въ такивато едни мъчни обстоятелствени случки, и слѣдъ много сжвѣщанія и разискванія, най сетнѣ се рѣши: „да се състави една обширна телеграмма до Г. Министра Етемъ Паша, въ която да се най откровенно изложи опасното положеніе, въ което се намираше града Търново и околността му, и неприятнитѣ послѣдствія, които могатъ да произлѣзатъ отъ това народно вълнуванье.“ Рѣшено и приведено въ дѣйствиѣ. Слѣдъ като съставихми нѣ двама съ Мухлисъ Ефенди една телеграммъ отъ 250